

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

Holly Webb

SPOT, PISOIUL FURAT

Ilustrații de Katherine Kirkland

Traducere de Justina Bandol

Capitolul unu

Se auzi un fluier.

– Ben Williams și Rob Ford! Dați-vă jos în clipa asta!

Olivia ridică privirea și scoase un geamăt. Cu toate că se afla în cealaltă parte a locului de joacă, doamna Mackintosh parcă îi țipase în ureche.

– Oare ce-au mai făcut Ben și Rob? întrebă Lucie, prietena ei.

– Probabil ceva groaznic, ca de obicei, mormăi Olivia, și amândouă o luară la fugă, traversând terenul, ca să vadă ce se întâmplase.

Ben, fratele ei mai mare, făcea tot timpul trăsni la școală – ceea ce nu era drept, pentru că toți profesorii ajungeau să creadă fie că și Olivia era neascultătoare, fie că ea ar fi trebuit să-l oprească într-un fel sau altul. De parcă el ar fi ascultat-o! Iar Rob, prietenul lui, era și mai rău.

– Aveți mare noroc că nu v-ați rupt gâturile! o auziră fetele pe doamna Mackintosh rostind cu năduf. Ce prostie v-a mai trecut prin cap!

– În regulile locului de joacă nu scrie că nu putem merge în echilibru pe gard, doamnă Mackintosh, spuse Ben inocent, arătând cu degetul către afișul de pe perete.

– Pentru că nimeni înainte de tine, Ben, nu s-a gândit la așa ceva! se răsti la el profesoara. Trebuie să adăugăm o nouă regulă, și anume că orice tâmpenie care vă mai trece vouă prin cap este interzisă! Ați terminat cu pauza pe ziua de azi. Duceți-vă în clasă și spuneți-i doamnei Beale că o ajutați să aranjeze scaunele pentru ședința de diseară!

Când trecu împreună cu Rob pe lângă fete, Ben îi făcu surorii sale cu ochiul. Nu părea să-l deranjeze faptul că fusese muștruluit atât de aspru.

Olivia oftă, și Lucie îi zâmbi cu înțelegere.

– Probabil e mai bine decât să ai un frate perfect. Atunci toată lumea te-ar întreba de ce nu faci ceva ca să semeni mai mult cu el.

Respect pentru oameni și cărți

– Da, probabil, suspină Olivia, împrăștiind cu piciorul o grămăjoară de frunze uscate. Dar abia aștept să plece anul viitor la liceu.

– Apropo, doamna Beale mi-a povestit ce s-a întâmplat azi în pauza de prânz.

Mama îl privea pe Ben cu asprime. Lucra ea însăși ca suplinitor la școala copiilor.

Ben aținti spre ea furculița plină de spaghetti, luând un aer de victimă:

– E absolut nedrept! Nimeni n-a zis vreodată că n-avem voie să mergem pe gard.

– Uneori mă gândesc că ar trebui să vă trimit pe tine și pe Rob în trupa circului.

Tatăl lor încerca să pară supărat, dar Olivia își dădu seama că zâmbește.

– Foarte bine! N-am mai merge la școală!

– N-a fost deloc frumos din partea ta, Ben, se încruntă mama. Sunt tentată să nici nu-ți dau vestea cea nouă.

Olivia ridică ochii din farfurie.

– Ce veste? Hai, mami, nu fi rea!

Mama își aținti privirea în tavan, zâmbind, în timp ce Olivia și Ben se rugară de ea să le spună.

– Bine, bine! Țineți minte că am primit cu ceva timp în urmă, în cutia poștală, un fluturaș despre Centrul pentru pisici fără adăpost?

Olivia dădu nerăbdătoare din cap.

– Cu poze ale tuturor pisicilor cărora li se găsisse până la urmă un cămin! O, da, erau superbe. Aș vrea așa de mult să luăm

Respect pentru oameni și cărți

și noi una! Acolo zicea că ei caută tot timpul stăpâni pentru pisicile pe care le primesc.

Mama surâse.

– Știu, Olivia – ne-ai împuiat capul câteva zile la rând. Ei bine, am discutat cu tati și am hotărât că sunteți destul de mari amândoi ca să aveți un animal de companie.

– Serios? exclamă fetița. O să primim o pisică?

– Eu aș prefera un câine, mami, fu de părere Ben. Ar fi mai interesant.

Mama clătină din cap.

– Nu se poate. Tati e toată ziua la muncă, voi sunteți la școală, iar eu lucrez de dimineață până seara trei zile pe săptămână. Un câine s-ar simți foarte singur la noi în casă.

Ben oftă și dădu înțelegător din cap, așa că mama continuă imediat.

– Am sunat azi-dimineață la Centrul pentru pisici. Au niște pisoi veniți nu demult, mi-au spus, și care pot fi deja luați acasă.

Olivia sări de pe scaun, aproape să-și răstoarne farfuria cu macaroane în poală.

– Livvy, stai cuminte! râse mama. Centrul nici măcar nu e deschis acum. Și, oricum, înainte să mergem să alegem un pisoi, trebuie să ne facă ei o vizită. Au obligația să verifice dacă suntem în stare să fim niște stăpâni buni.

